

Б. М. Жеплинський, В. В. Супрун

Кулик Павло Васильович

КУЛИК Павло Васильович (1859, с. Волинка, нині Сосниц. р-ну Черніг. обл. - ?) - кобзар. У 12-річ. віці втратив зір. Навч. гри на кобзі у Д. Руденка та Л. Думенка. На поч. 20 ст. переселився до Сосниці. Виступав у містах України, на концертах Етногр. комісії УАН. Учень і поводитирем був **С. Власко**. У репертуарі - думи («Про трьох братів Озівських», «Дума про Хмельницького»), істор. («Про Морозенка», «Ой на горі та женці жнуть»), сатир. пісні («Дворянка», «Теща», «Міщанка», «Ярема та Хома»), тропарі, кондаки. К. Квітка записав від К. мелодію думи «Козак-нетяга Фесько Ганджа Андибер». Виготовляв бандури, одна з яких зберігається у Сосниц. краєзн. музеї. Про К. згадав О. Довженко у повісті «Зачарована Десна».

Рекомендована література

1. Виноградський Ю. Спогади про кобзарів та лірників Менського району на Чернігівщині // НТЕ. 1964. № 1.

Бібліографічний опис:

Кулик Павло Васильович / Б. М. Жеплинський, В. В. Супрун // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. - К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. - Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-51284>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України
([докладніше](#)).